

Vlaamse overheid

**Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
afdeling openbaarheid van bestuur**

Boudewijnlaan 30 bus 20

1000 BRUSSEL

T : 02 553 57 25

F : 02 553 57 02

Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2015/118

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Gelet op het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie;

Gelet op het oorspronkelijke verzoek d.d. 8 mei 2015 dat werd ingediend door ■■■, gericht aan de stad Mechelen, om in verband met het RUP Spreeuwenhoek van de stad Mechelen een digitaal afschrift te verkrijgen van het grafisch plan VERSIE C (datum 23.02.2010);

Gelet op de weigeringsbeslissing d.d. 18 mei 2015 van de stad Mechelen;

Gelet op het beroepschrift d.d. 17 juni 2015, ingediend door ■■■;

Gelet op de registratie van het beroepschrift op 17 juni 2015;

Wat de ontvankelijkheid betreft:

Overwegende dat het oorspronkelijke verzoek van ■■■ dateert van 8 mei 2015; dat de in beroep aangevochten beslissing dateert van 18 mei 2015; dat in deze beslissing, overgemaakt aan ■■■ per mail d.d. 19 mei 2015, de beroepsmogelijkheid en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel 35 van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur, werden vermeld; dat het beroepschrift de datum draagt van 17 juni 2015;

Overwegende dat daaruit volgt dat het beroep binnen de in artikel 22, lid 2 van het decreet van 26 maart 2004 gestelde termijn van 30 dagen is ingediend;

Overwegende dat het beroep **ontvankelijk** is;

Wat de gegrondheid betreft:

Overwegende dat overeenkomstig artikel 7, tweede lid van het decreet van 26 maart 2004 het recht op passieve openbaarheid betrekking heeft op bestuursdocumenten; dat op grond van deze bepaling elke instantie in principe verplicht is aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten;

Overwegende dat de openbaarmaking slechts kan geweigerd worden, mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen 11 tot en met 15 van voormeld decreet;

Overwegende dat het oorspronkelijke verzoek van 8 mei 2015 erop gericht was om, in verband met het RUP Spreeuwenhoek van de stad Mechelen, een digitaal afschrift te verkrijgen van het grafisch plan VERSIE C (datum 23.02.2010);

Overwegende dat de stad Mechelen op 18 mei 2015 het verzoek van 8 mei 2015 heeft geweigerd onder verwijzing naar de kennelijke onredelijkheid van de aanvraag, zoals bedoeld in artikel 11, 1° van het openbaarheidsdecreet; dat de stad daarbij verwezen heeft naar de eerdere beslissing d.d. 12 maart 2015 van de beroepsinstantie openbaarheid van bestuur (OVB/2015/19-33-38-53-54-55), waarbij diverse verzoeken van [REDACTED], alle betrekking hebbend op hetzelfde RUP Spreeuwenhoek van de stad Mechelen, werden afgewezen wegens de kennelijke onredelijkheid ervan; dat de stad verder stelt dat het huidige verzoek op zich genomen niet onredelijk is, maar in het licht van de vorige vragen tot openbaarmaking van [REDACTED] met betrekking tot het betrokken RUP, opnieuw als kennelijk onredelijk moet beschouwd worden;

Overwegende dat de beroepsinstantie, om met kennis van zaken over het beroep te kunnen oordelen, de stad Mechelen op 22 juni 2015 heeft bevraagd om het gevraagde stuk mee te delen en de weigeringsbeslissing verder toe te lichten; dat de stad op 1 juli 2015 de gevraagde gegevens heeft overgemaakt aan de beroepsinstantie; dat het thans toekomt aan de beroepsinstantie om het beroep van [REDACTED] te beoordelen;

Overwegende dat de beroepsinstantie de weigering van de stad Mechelen bevestigt; dat het immers duidelijk is dat het om een nieuw beroep gaat van [REDACTED], dat opnieuw betrekking heeft op het gemeentelijk RUP Spreeuwenhoek; dat, alhoewel beaamd kan worden dat de overmaking van het thans gevraagde stuk op zichzelf beschouwd niet als kennelijk onredelijk overkomt, het voorliggende verzoek moet gezien worden in de totaliteit van de aanvragen van [REDACTED] met betrekking tot het betrokken RUP; dat hierover de beroepsinstantie op 12 maart 2015 een duidelijke beslissing heeft genomen, waarin de voorgaande verzoeken van [REDACTED] in rekening werden gebracht, en waarin klaar en duidelijk werd geoordeeld dat in het licht van de totaliteit van deze vragen de grens van de redelijkheid kennelijk

werd overschreden door de alsmaar nieuwe vragen van [REDACTED]; dat gelet op de massa aan deze verzoekschriften en de arbeidsintensieve en tijdrovende behandeling ervan, de verdere vragen van [REDACTED] opnieuw moeten beoordeeld worden in het licht van alle vorige aanvragen, steeds met betrekking tot hetzelfde RUP; dat het niet correct zou zijn dat beroeper, na de vorige beslissing van de beroepsinstantie, thans opnieuw zou kunnen beginnen met een nieuwe reeks vragen over hetzelfde RUP, aangezien dan aan de ratio van de vorige weigering en aan de logica van de motivering ervan, afbreuk zou worden gedaan; dat de motivering die aan de basis lag van de vorige beslissing van 12 maart 2015 van de beroepsinstantie (*OVb/2015/19-33-38-53-54-55*) hierbij wordt herbevestigd door de beroepsinstantie, en voor de duidelijkheid hieronder opnieuw wordt weergegeven;

“ (...) Overwegende dat de beroepsinstantie de weigeringsgrond van de stad Mechelen kan bijtreden; dat de beroepsinstantie tot deze conclusie komt onder meer op basis van de overzichtslijst die haar door de stad Mechelen werd bezorgd; dat uit deze overzichtslijst, bevattende de 65 vragen die [REDACTED] sinds 2009 heeft ingediend bij de stad, blijkt dat het hoofdzakelijk gaat over het dossier RUP Spreeuwenhoek; dat dit ook wordt bevestigd door de overige stukken waarover de beroepsinstantie mocht beschikken, meer bepaald door de stukken die werden overgemaakt via het WeTransfer-bestand 442dc4;

Overwegende dat wordt vastgesteld dat met al die openbaarheidsverzoeken bij de stad Mechelen systematisch een heleboel documenten en gegevens worden opgevraagd; dat het hier vragen van bestuursdocumenten betreffen van zeer uiteenlopende algemene aard zoals: allerlei documenten in verband met de planeconomische studie Freestone (en aansluitende gegevens) met betrekking tot het RUP Spreeuwenhoek, documenten met betrekking tot de grondmechanische studie voor het RUP Spreeuwenhoek, de grafische inrichtingsplannen met betrekking tot het RUP Spreeuwenhoek, de studie Arcadis die betrekking heeft op de inrichting van het openbaar domein binnen het RUP Spreeuwenhoek, de agendapunten van het college van burgemeester en schepenen, en de verslaggeving erover voor alle agendapunten die onrechtstreeks verband houden met de ontwikkeling van het RUP Spreeuwenhoek, maar betrekking hebben op aansluitende ontwikkelingen (o.m. Alstom-site, site parochiezaal en kerk Albertus, Venne, aansluitende percelen in Arsenaalsite,...) , enz.; dat het RUP Spreeuwenhoek a.h.w. kan beschouwd worden als de rode draad doorheen al deze verzoekschriften tot openbaarheid;

Overwegende dat de beroepsinstantie na onderzoek van oordeel is dat de diverse verzoeken inzake openbaarmaking niet op zich beoordeeld moeten worden, maar ook in het licht van de totaliteit van de vorige vragen tot openbaarmaking van bestuursdocumenten die door [REDACTED] werden gesteld aan de stad Mechelen; dat in dat licht de beroepsinstantie redelijkerwijze kan aannemen dat de afhandeling van een dergelijke massa aan verzoekschriften erg arbeidsintensief en vooral tijdrovend is voor de betrokken stadsdienst van de stad Mechelen; dat het bijgevolg heel aannemelijk voorkomt dat zulks de normale werking van deze dienst ernstig verstoort; dat deze systematische vragen, die daarenboven erg complex en verwarrend zijn geformuleerd (bijvoorbeeld vragen waarin delen van vorige vragen worden hernomen, of herinneringen aan

vragen waarin ook nog nieuwe vragen worden bijgevoegd), kennelijk onredelijke proporties aannemen;

Overwegende dat, zoals artikel 17 van het decreet van 26 maart 2004 bepaalt, een verzoeker in principe geen belang hoeft aan te tonen om de openbaarheid van bestuursdocumenten te verkrijgen; dat dit niet betekent dat er geen redelijk belang aanwezig moet zijn; dat het uitoefenen van een recht zonder enig aantoonbaar redelijk en voldoende belang kennelijk onredelijk zou kunnen zijn; dat het een instantie of een beroepsinstantie in principe niet toekomt om de motieven van de aanvragen of van de beroepen te onderzoeken; dat dit echter geen vrijgeleide kan zijn om systematisch tal van documenten aan te vragen waardoor een onredelijke continue overlast ontstaat voor een instantie waardoor de normale werking ervan in het gedrang komt;

Overwegende dat de beroepsinstantie vaststelt, op grond van de door de stad Mechelen aangeleverde overzichtslijst waarvan kennis kon worden genomen, dat door ██████ in 2013 maar liefst 23 vragen inzake openbaarheid aan de stad Mechelen werden gesteld; dat dit aantal voor 2014 nog hoger lag, nl. 25 vragen; dat voor 2015 opnieuw reeds 5 vragen van ██████ werden geregistreerd; dat hieruit dan ook moet worden afgeleid dat de werking van de stadsdiensten onevenredig wordt belast door het volume en de complexiteit van de verzoeken die bij hen worden ingediend door ██████; dat uit dit globale overzicht blijkt dat geconcludeerd moet worden tot kennelijke onredelijkheid wat betreft de veelvuldige aanvragen van dezelfde beroeper bij dezelfde instantie over eenzelfde onderwerp, en dit alles binnen een kort tijdsbestek;

Overwegende dat de beroepsinstantie uit alle voorgaande vaststellingen en overwegingen een materieel en intentioneel aspect onderkent bij beroeper dat niet te rijmen valt met de redelijke uitoefening van het recht van openbaarheid van bestuur;

Overwegende dat het grondwettelijke recht op openbaarheid van bestuur een instrument is dat de burgers moet toelaten controle uit te oefenen op het handelen van het bestuur; dat het de burgers in staat moet stellen de rechtmatigheid van het overheidsoptreden te beoordelen en met kennis van zaken te beslissen of er grond bestaat dat optreden in rechte aan te vechten; dat de beroepers aldus het volste recht hebben gebruik te maken van de openbaarheid van bestuur om het doen en laten van bepaalde bestuursinstanties betreffende aangelegenheden die ze zich ter harte hebben genomen, na te gaan; dat zij er echter niet van ontslagen zijn om hun rechten op redelijke en zorgvuldige wijze uit te oefenen; dat het belang dat de beroepers bij de uitoefening van hun rechten hebben, in redelijke verhouding moet staan met de gevolgen voor de werking van de diverse bestuursinstanties;

Overwegende dat de vraag wanneer repetitieve aanvragen tot openbaarmaking de grens van de kennelijke onredelijkheid overschrijden, zeer delicaat en moeilijk is; dat daar, het uitgangspunt indachtig dat de uitzonderingsgronden op de openbaarheid restrictief moeten worden geïnterpreteerd en toegepast, heel behoedzaam mee moet worden omgegaan; dat op grond van de verschillende dossiers, de beroepsinstantie nochtans alleen maar kan besluiten dat de huidige

beroeper de perken van de redelijkheid manifest te buiten is gegaan; dat zijn handelwijze, gelet op het aantal aanvragen, de complexiteit ervan en de tijdsspanne waarin ze werden ingediend, de normale werking van een bestuursinstantie (in casu de stad Mechelen) schaadt;

Overwegende dat hier, gelet op de bijzondere omstandigheden eigen aan deze zaak, welke hierboven werden uiteengezet, sprake is van rechtsmisbruik; dat de beroepsinstantie m.a.w. de mening is toegedaan dat de diverse verzoeken van deze beroeper in de huidige stand van zaken een misbruik van recht inhouden;

Overwegende dat het verbod van rechtsmisbruik een algemeen rechtsbeginsel vormt; dat volgens de rechtspraak en rechtsleer rechtsmisbruik de uitoefening van een recht is, niet alleen met het enkele opzet te schaden, maar ook het uitoefenen van dat recht op een wijze die kennelijk de grenzen te buiten gaat van de normale uitoefening van dit recht door een voorzichtig en bezorgd persoon (ter goeder trouw); dat de gevolgen van de uitoefening van een recht niet in onevenredigheid mogen zijn met de voordelen voor degene die het recht uitoefent; dat dit een belangenafweging betreft;

Overwegende dat het misbruik van recht een uitzonderingsgrond is die onder toepassing van artikel 11, 1° van het openbaarheidsdecreet van 26 maart 2004 kan worden ingeroepen en die de aanvraag tot openbaarmaking “kennelijk onredelijk” maakt; dat dit in casu het geval is gelet op de talrijke, omvangrijke en systematische vragen tot openbaarmaking van allerhande documenten bij de stad Mechelen; dat niet anders kan geconcludeerd worden dan dat beroeper zijn recht inzake openbaarheid van bestuur misbruikt;

Overwegende dat na billijke afweging van ieders belangen, de beroepsinstantie oordeelt, op basis van wat eerder werd uiteengezet, dat de diverse verzoeken van [REDACTED] inzake openbaarmaking van bestuursdocumenten met betrekking tot het RUP Spreeuwenhoek terecht afgewezen worden door de stad Mechelen omdat zij een manifeste uitdrukking zijn van rechtsmisbruik en kennelijke onredelijkheid; dat het voordeel van de informatie die beroeper bekomt (informatie verzamelen door de openbaarmaking van allerhande documenten) kennelijk niet opweegt tegen de last die deze talrijke, omvangrijke en complex geformuleerde aanvragen veroorzaken binnen de diensten van de stad Mechelen; (...)”

Overwegende dat het beroep om alle voorgaande redenen **ongegrond** is;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

////////////////////////////////////

Brussel, 14 juli 2015

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter

////////////////////////////////////